

JELENA COPAK

IVA GLUHINIĆ

MARIJA KORUGA

LEDA LEBARIĆ

ALISA RAMIĆ

DAVID MOHAMAD SHREIM

VALENTINA SUPANZ

**Iz ateliera Radničke Galerije.
Figuracija kao zrcalo intime**

*From the studio of Radnička Gallery.
Figuration as a mirror of intimacy*

Prije tri godine kolekcionar umjetnina Marijan Hanžeković odlučio je dio poslovnog prostora na Radničkoj cesti 22 namijeniti filantropskom cilju – stvaralaštvu mladih umjetnika. Skupinu koja je ondje organizirala atelijere povezao je profesor sa zagrebačke Akademije likovnih umjetnosti Zlatko Kauzlarić Atač, inače blizak prijatelj Marijana Hanžekovića. Energija zagrebačkog Bateau Lavoira, u kojemu se živi i stvara, svojega je mecenu potaknula na osnivanje galerije u neposrednoj blizini njihova prostora. Što je, osim zajedničkog mentora koji ih je odabrao kao najdarovitije polaznike svoje klase, povezalo sedmero slikara? Izložba kao presjek trogodišnjih atelijerskih preispitivanja pokazuje da su se njezini sudionici odlučili za figuraciju kao najprikladniji medij za prikaz autobiografskih motiva.

Usprkos njihovu otporu prema strogim klasificiranjima, usudujem se upozoriti na nekoliko stilskih i tematskih usmjerenja bliskih umjetnicima s Radničke ceste.

Među umjetničkom sedmorkom ističe se skupina slikarica koje su po svojoj zaokupljenošću fenomenima ženskog identiteta srodne feministički angažiranim autoricama.

ALISA RAMIĆ preispituje žensku moć i eksploataciju njezine spolnosti hrabrim odabirom uznemirujućih motiva. Pojednostavnjeni rukopis, sukladno navedenom sadržaju, evocira ilustrirane plakate i strip-table. Lajt-motiv je vagina, svojevrsna *cornucopia* iz koje bi se svi napojili. Opsjedaju je proždrljive falusoidne maske zlokobnih očiju, žedne muške glave, prijetvorni kameleon, cjediljka za citruse ište njezine sokove... Kao na Courbetovoj slici *Porijeklo svijeta*, koja je nadahnula umjetnicu, žena je depersonalizirana. Njezina vagina nehajno prolijeva svoje obilje. Sama žena ne može dobiti ništa.

Predano preispitujući povijesne postulate slikarstva, LEDA LEBARIĆ zahvatila je širok raspon motiva. Iz njezine fascinacije prirodom, čije je fluidne, neuhvatljive elemente nastojala fiksirati, proizašao je ciklus autoportretnih alegorija četiriju godišnjih doba. Slike velikih dimenzija nude mnoge slojeve iščitavanja. Godišnje mijene umjetnica je povezala s poznatim motivom Lede s labudom, koji je stoljećima zrcalio submisivni položaj žene. Leda je razvila dramaturgiju parodiranjem poznate priče. Naivna djevojka koja je u proljeće iščekivala Njega, u svojoj jeseni postaje osviještena i samodostatna. Labud je reduciran na znak s pakiranja filtra za cigarete Swan, koje je poslužilo kao *homage Brillo kutiji* Andyja Warhola. Posve u Warholovoj maniri, umjetnica je odlučila „običnom kutijom za filtre zamijeniti cijeli jedan mit grčke kulture“, a iskorištenoj Ledi suprotstaviti heroinu koja u konačnici „uzima stvar u svoje ruke“ i fizički ovladava labudom.

Umjetnica izražajnih stilskih distorzija – JELENA COPAK, kreće se od meditativnih pejzaža do preispitivanja društvenih kodova. Čevo, krajolik spaljene zemlje nadsvođene kataklizmičnim nebom, nosi reminiscenciju na majstore romantizma, a vodena površina *Bednje* naglašenom materičnošću izvedbe podjednako asocira na impresionističke pejzaže i na slikogradbena načela informela.

Koherentno poglavlje umjetničina opusa tvori skupina uznemirujućih autoportreta, koji iza emocionalno uzdržanih *belle peinture* površina skrivaju egzistencijalnu tjeskobu. Taština je jedno od lucidnih uprizorenja žene-lutke, idealizirane i programirane za ispunjenje eksploatacijskih potreba. Stvarnu egzistenciju i vitalnost nosi srce, organ otuđen od svoje vlasnice.

U tvojoj utrobi vezujem cipele, slika je zapretenosti u apstraktni bezobjektni svijet, u stanje prebivanja u samome sebi. Vezice neuspješno traže put prema povezivanju.

Djela Marije Koruge i Ive Gluhinić odlikuju se oniričkim duhom i obiljem. MARIJA KORUGA, čiji stvaralački svijet obilježava polimedijalnost i sklonost eksperimentu, izložila je svojevrsnu neorokoko psihodeliju. Uporabni predmet – stolac, zaodjenula je bujajućom florom i faunom. Autoričin panteizam, osjećaj za pulsiranje prirode razvidan je iz naslova *Plan za sadnju, Čuješ li? Valentinov plašt* posveta je ljubavi, partneru „čiji je plašt nešto čime se pokriješ, prekriješ, nalik namreškanom plaštu morske površine...“. Ciklusu su prethodile skice nastale u razdoblju intenzivnih emocija potaknutih slušanjem Valentinovih skladbi.

Zvučne senzacije još su jače nadahnule IVU GLUHINIĆ, koja se odvažila osvojiti još uvijek zagonetno polje sinestezije. Slikarski ciklus *Impresija* osebujna je ilustracija intenzivnog doživljaja glazbenoga svijeta, iskustva slušanja „zračnih vibracija“ i susreta s glazbenicima. Naslov ciklusa asocira na skupinu djela najglasovitijeg pobornika sinestetičkih istraživanja Vasilija Kandinskog, u kojega je crvena izazivala dojam snažnog bubnjanja, a sopran prizivao viziju jarko žute boje. Sinestezijom vizualnoga i auditivnog iskustva na različite su se načine bavili Rudolf Steiner i teozofi Delacroix i Baudelaire, Skrjabin, Charles Féré, Marinetti i Balla, a Iva Gluhinić nastojala je evocirati ne samo ritam i ton već i vremensku protežitost glazbe. „Koristila sam se razrijeđenom bojom koja slobodno teče po podlozi i ostavlja svoj zapis, jednako kao što glazba fluidno ‘teče’ u trajanju izvođenja. U tom smislu trag je boje sličan tragu glazbe na nosaču zvuka.“ Protagonisti njezinih improvizacija razgrađeni su na luminozne i titrave fasete boje. U djelu Ive Gluhinić ostvarene su kompozicije raznolikog ritma, dinamike i tona.

VALENTINA SUPANZ već je zaokupila pozornost javnosti svojom rafiniranom izvedbom čistih, tektonski naglašenih kompozicija i metaforama neuralgija suvremenoga urbanog života, poput ciklusa zapuštenih izloga. Čini se da je umjetničko stvaralačko (i kronološko) sazrijevanje donijelo potrebu za ispovjednom naracijom i novim stilskim određenjem. Intruzije začudnih motiva te ugođaj što ga tvore tenebrosna svjetlost i hladni tonovi umjetnicu su na sretan način približili magičnom realizmu. Triptih predočuje epizode ljubavne rutine mladoga para: sanjarenja o vlastitom gnijezdu, kraćenje vremena pri čekanju autobusa, put od atelijera do kuće. Međutim, „vedri“ repertoar prožima osebujna melankolija, odjek autoričinog trajnog zanimanja za položaj individue u dehumaniziranoj svakodnevi.

DAVID MOHAMAD SHREIM izložio je dva djela koja, usprkos različitim slikogradbenim postupcima, zrcale intenzivnu zaokupljenost vlastitom intimom. Dekorativni *horror vacui* i nekonvencionalno motrište *Sobe kreacije* bliski su djelu Édouarda Vuillarda, majstora simbolistički intoniranih klaustrofobičnih interijera. Metodičnom slikarskom preradom Shreim je ostvario podjednako dinamičnu kombinaciju uzoraka. U središtu kompozicije je štafelaj, svojevrsna metafora umjetnikova bića, a prema njemu je uperen merkat, motiv bestijarija izvučenoga iz podsvijesti. Egzistencijalni nemir i ikonografija nesvjesnoga još su zvučniji u ranijem djelu sugestivnog naslova – *Fobija*. Topografija umjetnikova uma izjednačena je s topografijom zavičajnog Zagreba, koja dominira kompozicijom. Plan grada, nalik na crteže antičkih gradova, osvojili su groteskni likovi, kriptografski zaodjenuti mrakom. Shreimov pandemonij kao da nadire iz Pandorine kutije, pokraj koje sjedi dijete (otjelovljenje samoga autora?) čijoj se vitalnosti i kreativnom daru izruguju sardonični likovi staraca. Umjetnikovu bizarnu mitologiju napučili su duhovno devalvirani Buddha, Bergmanova Smrt, Goyin kanibalistički otac, bezumni skitnica...

Shreim je otvorio vrata vanjskoga svijeta, ali u njemu prebiva tama. No taj neutješni svijet ipak nije bez nade. Donose je Einsteinov ludički smijeh i Picasso, koji se poput čuvara nadvio nad likom usamljenog umjetnika – Pierotta.

Djela skupine iz Radničke otkrila sam prije godinu dana, a tek sam nedavno imala povlasticu otkriti nove dionice njihova ubrzanoga stvaralačkog kretanja. Razdoblje „u kojemu se raspravlja o ‘kraju povijesti’, ‘simulakrima’ i u kojem se legitimizira eklektičnost, kombinatorika i osebujnost umjetnikova identiteta“ (Darko Glavan) iznjedrilo je velik broj autora koji su se, katkad iz pomodarskih pobuda, priklonili figurativnom postupku. Snaga imaginacije i ustrajavanje na razvoju istaknuli su obrise umjetničke sedmorke na obzorju spomenute scene. Sudeći prema proteklom dosezima, bit će uzbudljivo svjedočiti budućim mijenama njihovih likovnih identiteta.

FOREWORD

Three years ago art collector Marijan Hanžeković decided to donate a part of his office space in 22 Radnička Street to a philanthropic cause – to art made by young artists. What the group of artists who organised studios there had in common was their teacher from Zagreb’s Academy of Fine Arts, Zlatko Kauzlarić Atač, also Marijan Hanžeković’s close friend. The energy of Zagreb’s Bateau Lavoisier, a place of living and creating, inspired its benefactor to open a gallery nearby. What connected the seven painters, in addition to their mentor, who chose them as the most talented in his class? As a cross-section of the three years of studio explorations, this exhibition shows that its participants opted for figuration, as the medium most suitable to reflect autobiographical motifs.

Despite their resistance against strict categorisation, I dare point to several stylistic and thematic trends which could be associated with the Radnička artists.

Among the seven artists, a group of female painters stands out; their preoccupation with phenomena of female identity akin to feminist authors. ALISA RAMIĆ questions the female power and exploitation of its sexuality by daringly choosing disturbing motifs. Simplified handwriting, in accordance with the content, evokes illustrated posters and storyboards. The leitmotif is a vagina, a sort of cornucopia everyone wants to drink from. It is being obsessed by voracious phallic masks with ominous eyes, insatiate male heads, a devious chameleon, while a citrus strainer yearns for its juices... Like in Courbet’s painting *Origin of the World*, which inspired the artist, the woman is depersonalised. Her vagina generously spills its wealth. The woman herself cannot get anything.

Conscientiously questioning the historical postulates of painting, LEDA LEBARIĆ encompasses a broad range of motifs. Her fascination with nature, whose fluid and fugitive elements she attempted to fix, resulted in a cycle of self-portrait allegories of the four seasons. The large-scale paintings offer many layers of reading. The artist related the changing of the seasons with the famous motif of Leda and the swan, which has for centuries reflected the woman’s submissive position. Leda developed a mise-en-scene by parodying the well-known story. A naive girl, who spent her spring waiting for Him, becomes self-aware and self-sufficient when autumn comes. The swan is reduced to the sign from a Swan cigarette pack, which served as a tribute to

Andy Warhol's *Brillo Box*. In a truly Warholian manner, the artist decided to "replace an entire Greek culture myth with a simple filter box", contrasting the used Leda with a heroine who finally "takes the matter into her own hands" and physically conquers the swan.

An artist of expressive stylistic distortions - JELENA COPAK, moves from meditative landscapes to questioning the social codes. *Čevo*, a landscape of burned land canopied by a cataclysmic sky, reminisces of the masters of Romanticism, while the water surface of *Bednja* and its accentuated material qualities of execution equally evoke impressionist landscapes and creative principles of Art Informel.

A coherent chapter in the artist's work consists of a group of disturbing self-portraits, whose emotionally restrained *belle peinture* appearances hide existential anxiety. Vanity is one of the lucid portrayals of a doll-woman, idealised and programmed to fulfil exploitation needs. The real existence and vitality are kept in the heart, an organ detached from its owner.

In Your Belly / Tie Shoes, a line from a poem by Tomislav Raum, is a painting tangled in an abstract objectless world, a state of dwelling inside oneself. The ties search in vain for a path to connection.

Works by Marija Koruga and Iva Gluhinić are characterised by an onirical spirit and wealth. MARIJA KORUGA, whose creative universe is marked by polymediality and inclination to experiment, exhibited a neo-rococo psychedelia of sorts. A usable object - the chair, is wrapped in blooming flora and fauna. The artist's pantheism, a sense for the nature's pulse, is evident from the titles *Seeding Plan*, *Can You Hear?*. *Valentin's Cape* is a dedication to love, to a partner "whose cape is something you take to cover up and wrap in, like a rippled cape of the sea surface...". The cycle was preceded by sketches made in the period of intense emotions stimulated by listening to Valentin's compositions.

Sound sensations inspired IVA GLUHINIĆ even more - she dared to conquer the still mysterious field of synaesthesia. The cycle of paintings *Impression* is a particular illustration of an intense experience of the musical world, the experience of listening to "air vibrations" and meeting musicians. The cycle name reminds of a group of works by the most famous advocate of synaesthetic explorations Vassily Kandinsky, whom red reminded of powerful drumming and a soprano of a vision of bright yellow. Synaesthesia of visual and aural experience was differently covered by Rudolf Steiner and theosophists Delacroix and Baudelaire, Scriabin, Charles Féré, Marinetti and Balla, while Iva Gluhinić tried to evoke not only the rhythm and tone, but also the temporal span of music.

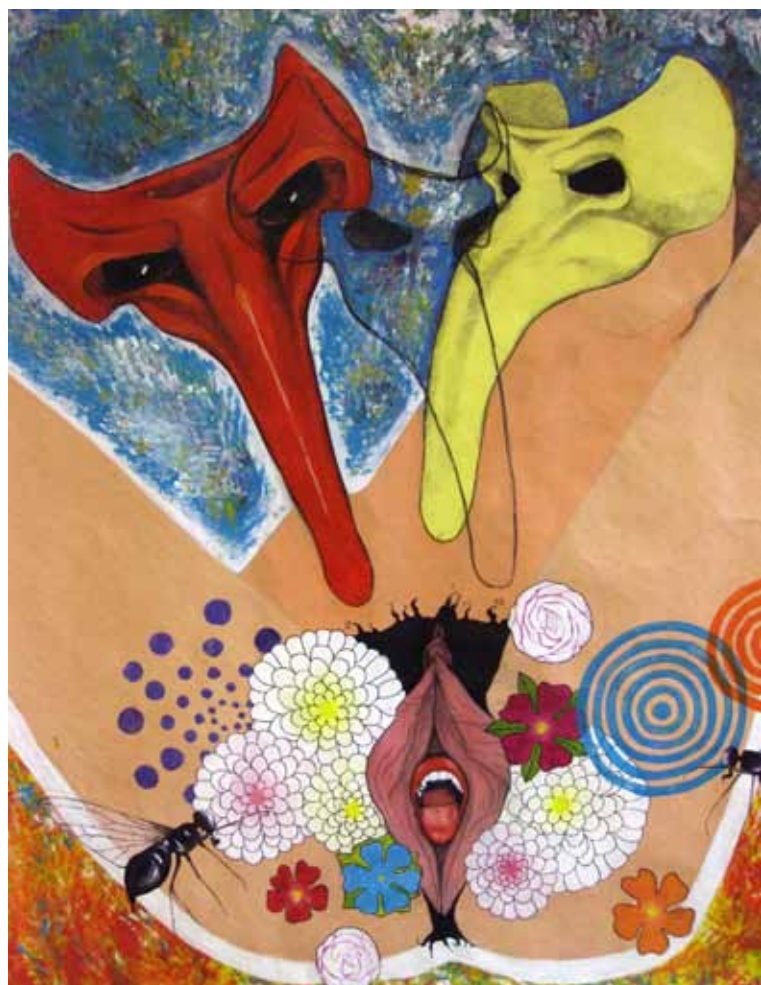
"I used diluted paint which flew freely over the surface and left its mark, just like music fluidly 'flows' during a performance. In that sense the paint mark is similar to the mark left by music on a sound carrier." The protagonists of her improvisations are distinguished in luminous and flickering facets of colour. Iva Gluhinić in her work achieves compositions of diverse rhythms, dynamics and tones.

VALENTINA SUPANZ has already captured the public eye with her refined execution of pure, tectonically accentuated compositions and metaphors of the contemporary life's neuralgias, like the cycle of derelict shop windows. It seems that artistic, creative (and chronological) maturing brought the need for confessional narration and a new stylistic orientation. Intrusions of curious motifs and the atmosphere created by tenebrous light and cold tones associate this artist in a fortunate manner with magic realism. The triptych depicts episodes in a young couple's love routine: dreaming about a nest of their own, killing time while waiting for a bus, commuting from the studio to their home. However, the "bright" repertory is imbued with peculiar melancholia, the echo of the artist's permanent need to question the position of the individual in a dehumanised everyday life.

DAVID MOHAMAD SHREIM exhibited two of his works, which despite different creative procedures reflect an intense preoccupation with his own intimacy. A decorative *horror vacui* and an unconventional point of view of *Room of Creation* are akin to Édouard Vuillard's work, who was the master of symbolist claustrophobic interiors. In a methodical painterly process, Shreim achieved an equally dynamic combination of patterns. In the centre of the composition is an easel, a certain metaphor of the artist's being, and directed against it is a meerkat, a motif from the bestiary of the subconscious. Existential turmoil and iconography of the unconscious are even more sonorous in an earlier work, evocatively named *Phobia*. The topography of the artist's mind is balanced with the topography of his native Zagreb, which dominates the composition. The city map, akin to the drawings of antique cities, is conquered by grotesque characters, cryptographically shrouded in darkness. Shreim's pandemonium seems to originate from Pandora's box, next to which a child is sitting (the author himself?), whose vitality and creative talent is mocked by sardonic old men. The artist's bizarre mythology is inhabited by a spiritually devaluated Buddha, Bergman's Death, Goya's cannibal father, a mindless vagrant... Shreim opened the door to the outside world, but darkness rules there. Nevertheless, this inconsolable world is not hopeless. Hope is brought by Einstein's ludic laughter and Picasso, who shelters the character of the lonely artist - Pierrot - like a guardian.

I discovered the works by the "Radnička group" a year ago, and only recently I had the privilege to discover new milestones in their accelerated creative flow. The period "in which we discuss the 'end of history', 'simulacra', and which legitimises eclectics, combination schemes and peculiarity of the artist's identity" (Darko Glavan) generated a large number of authors who, sometimes out of a wish to be trendy, leaned to the figurative procedure. The power of imagination and persistence on development highlighted the outlines of the seven artists on the horizon of the mentioned scene. Judging by the previous accomplishments, it will be exciting to witness the future changes of their visual identities.

Alisa Ramić
 Bez naziva
Untitled
 2012.
 akrilik na kartonu
acrylic on cardboard
 200 x 200 cm

Alisa Ramić
 Zdenac života
 Fountain of Life
 2013.
 rapidograf, kolaž, ugljen i akrilik na platnu
rapidograf, collage, charcoal and acrylic on canvas
 170 x 160 cm

Leda Lebarić
Proljeće
Spring
2013.
akrilik na platnu
acrylic on canvas
240 x 200 cm

Leda Lebarić
Šuma
Forest
2012.
akrilik na platnu
acrylic on canvas
200 x 240 cm

Leda Lebarić
Jesen
Autumn
2013.
akrilik na platnu
acrylic on canvas
240 x 200 cm

Jelena Copak

Bednja

2011.

akrilik i papir na medijapanu

acrylic and paper on mediapan

105 x 100 cm

13

Jelena Copak

Čevo

2013.

akrilik na medijapanu

acrylic and paper on mediapan

88 x 217,5 cm

Jelena Copak

U njezinoj utrobi vezujem cipele

In Her Belly I Tie Shoes

2012.

akrilik na medijapanu

acrylic and paper on mediapan

120 x 100 cm

Jelena Copak

'Taština'

Vanity

2012.

akrilik na medijapanu

acrylic and paper on mediapan

105 x 100 cm

Marija Koruga
 Čuješ li?
Can You Hear?
 2013.
 akvarel, tempera i ulje na platnu
watercolour, tempera and oil on canvas
 130 x 80 cm

Marija Koruga
 Plan za sadnju
Seeding Plan
 2013.
 akvarel, tempera i ulje na platnu
watercolour, tempera and oil on canvas
 130 x 80 cm

Marija Koruga
 Valentinov plašt
Valentin's Cape
 2013.
 tuš i ulje na platnu
ink and oil on paper
 130 x 80 cm

Iva Gluhinić
Impresija 7
Impression 7
2012.
akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
140 x 100 cm

Iva Gluhinić
Impresija 11
Impression 11
2013.
akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
140 x 100 cm

Iva Gluhinić
Impresija 10
Impression 10
2012.
akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
100 x 140 cm

Iva Gluhinić
Impresija 9
Impression 9
2012.
akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
140 x 100 cm

Iva Gluhinić
Impresija 12
Impression 12
2012.
akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
140 x 100 cm

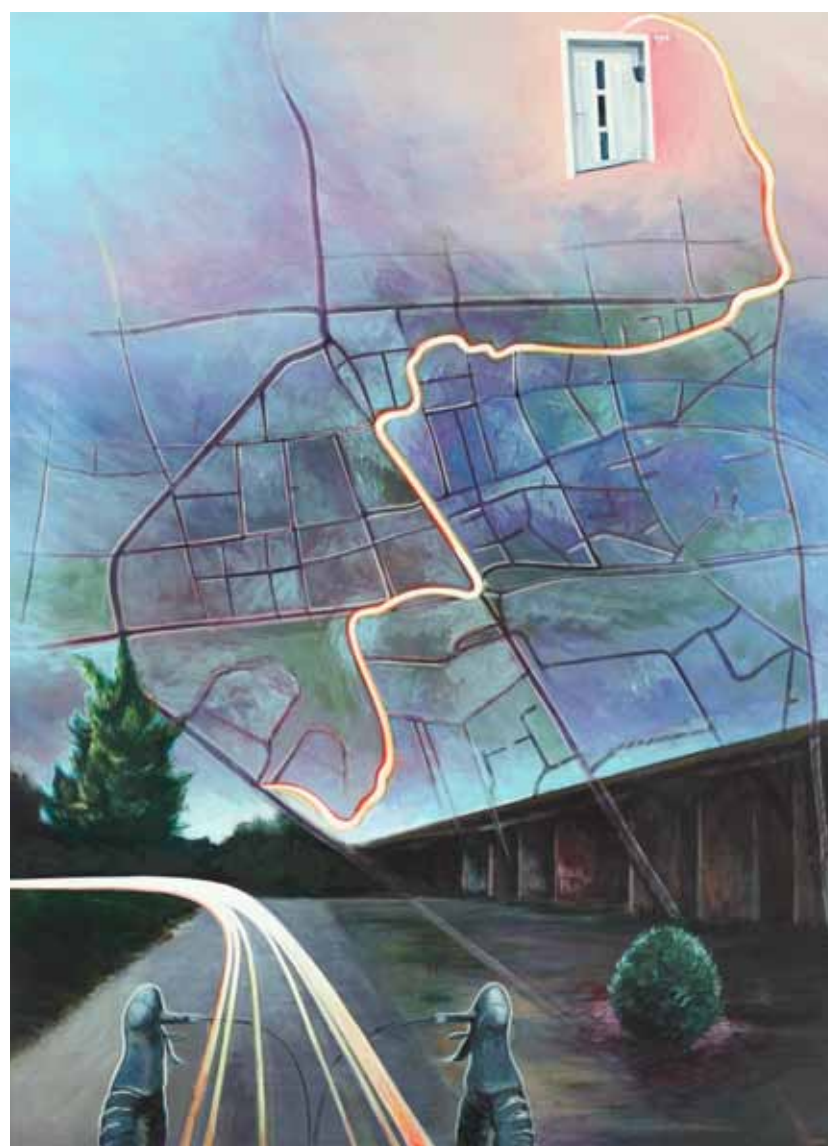

Valentina Supanz
 Kamen, škare, papir
Stone, Scissors, Paper
 akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
 81 x 61 cm

Valentina Supanz
 Oh, Ikea
Oh, Ikea
 akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
 61 x 81 cm

Valentina Supanz
 Šimšir
Boxwood
 akrilik na medijapanu
acrylic on mediapan
 81 x 61 cm

David Mohamad Shreim

Fobija

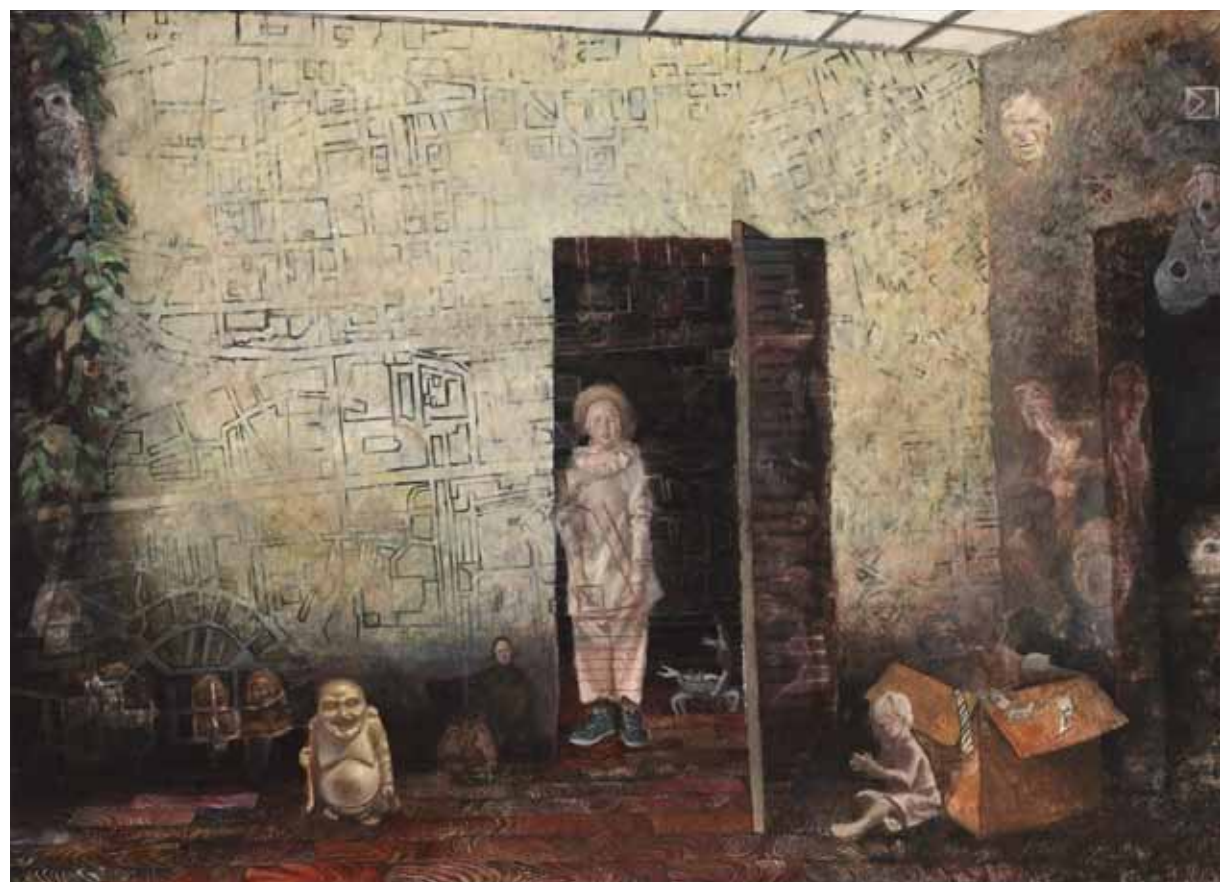
Phobia

2013.

ulje na medijapanu

oil on mediapan

120 x 170 cm

David Mohamad Shreim

Soba kreacije

Room of Creation

2013.

ulje na medijapanu

oil on mediapan

181 x 181 cm

DR
BA

Nakladnik, Publisher: *Radnička Galerija, Zagreb*
Za nakladnika, For the publisher: *Marijan Hanžeković*
Autor teksta, Written by: *Leila Mehulić*

Oblikovanje, Design: *Nika Pavlinek, Aleksandar Kovač*
Lektorica hrvatskog teksta, Croatian language editor: *Zlata Babić*
Prijevod na engleski, Translation into English: *Ivana Ostojčić*
Fotografije, Photographs: *Goran Vranić*
Tisak, Printed by: *Cerovski d. o. o.*
Naklada, Print run: *300*
Odnosi s javnošću i marketing, Public relations and marketing: *Leila Mehulić*

Radnička Galerija se zahvaljuje Goranu Trbuljaku na savjetima.

©2013. Radnička Galerija, Zagreb
Radnička Galerija, 19. prosinca 2013. - 26. siječnja 2014.
Izložba je financirana sredstvima Marijana Hanžekovića.

©2013 Radnička Gallery, Zagreb
Radnička Gallery, 19 December 2013 - 26 January 2014
Exhibition funded by Marijan Hanžeković.

ISBN 978-953-57235-0-9

